

מסורת הש"ס

(א) [מיד מב. וט"ז], **(ב)** [לקמן כ.], **(ג)** [לקמן טו.], **(ד)** [נחמס ל.], **(ה)** [נסהדרין ל.], **(ו)** עיין רש"א ור"מ,

גליון הש"ס

גב' אמו כל רובי דעלמא. עיין טיר דף מב ע"א ונהד דף כט ע"א:

הגהות הב"ה

(א) תר"ח (נעמוד הקודס) או דלמא וכו' הצעיל דהא קאמר כ"ל: וזאת ד' נמחק:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] גב' א"ל אלא לא חילק ידענא. י"ב עיין בערוך ערך חלק:

רבינו גרשום

כלפי הראש: רב נחמן אכשר משפויי כובע ולמטה כלומר אפי' חזן מטבעת גדולה כמאן לא רבנן ולא כר' יוסי בר' יהודה לרבנן (א) צריך שישייר מלא החוט על פני רובו: א"ל אנא לא חילק ידענא. כלומר מה דאמרת לרבנן צריך לחלק הטבעת ואין השחיטה כשרה אם שחט למעלה בן הטבעת ולר' יוסי כן יהודה דאמרת אצ"פ שמבלק הטבעת ודחט מקצת בטבעת ומקצת למעלה היכי דמי ששחט ושיר ע"פ רובו לא ידענא. בליק לשון מבולקל דבר המתקלקל: מוגרמת דרבנן כשרה לר' יוסי וכו'. כלומר דרבנן אמרי מלא החוט ע"פ כולה. אבל אי שחט חזן לטבעת מוגרמת היא ופסולה. כשרה לר' יוסי בר' יהודה דהוא אמר מלא החוט ע"פ רובה ודל' יוסי בר' יהודה כשרה לר' חנינא בן אנטיגנוס: [נפשיה האן דקא חזינן דהעיד ר' חנינא בן אנטיגנוס על מוגרמת שהיא כשרה: א"כ העיד עליה מיבעי ליה. כלומר דמשמע על מוגרמת דרבנן מאי על מוגרמת ש"מ על מוגרמת דר' יוסי בר' יהודה קאמר: והתניא ר' יוסי בר' יהודה אומר השוחט בשאר טבעת וכו' ומוגרמת פסולה העיד ר' חנינא בן אנטיגנוס על אותה מוגרמת שהיא כשרה: והלכתא כותיה דר' חנינא בן אנטיגנוס דקם ליה רב נחמן כותיה. כלומר דחזינן דרב נחמן אמרי מוגרמת כשרה כלומר אותה מוגרמת דרב

(ב) צ"ל דשילוי לניי צריך ששייר מלא החוט על פני רובה.

והלכתא משיפויי כובע ולמטה כשרה. קודם שיתחיל הכובע לשפע ולעלות כשרה משס ולהלן טרפה: והיינו דשייר צחיטי. כלומר כמ"ד שייר צחיטי כשרה: לא כרבנן ולא כר' יוסי. דאפי' ר' יוסי לא מכשר אלא היכא דהואי רוצא דשחיטה בתוך הטבעת אבל כולה

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

י"א.

רצ פפא אמר ועוד דלקמן גרים צקונטרס מר צר רצ אשי אמר פגע צחיטי כשרה שייר צחיטי טרפה וע"כ ההוא פגע היינו פגע ולא נגע דשייר צחיטי היינו פגע ונגע א"כ תפשוט מינה דהאי פגע דהכא היינו פגע ולא נגע דלע"ג דפליגי דמר סבר טרפה ומר סבר כשרה צלשון מיהא לא פליגי דכי היכי דהאי פגע ולא נגע האי נמי פגע ולא נגע ונ"ל דפגע ולא נגע היינו ששחט למעלה מן החיטי והשתא מייתי דרצ פפא לפשוט הצעיל דהא **(א)** דקאמר משמיה דרבא שייר צחיטי כשרה דהיינו פגע ונגע א"כ הא דקאמר רצ פפי משמיה דרבא פגע צחיטי טרפה פגע ולא נגע הוא ששחט למעלה מחיטי וצדמר צר רצ אשי גרסינן פגע צחיטי טרפה שייר צחיטי כשרה אך קשה קאת דלשון מר צר רצ אשי אמר משמע שצא לחלוק על רבינא שלפניו ושמתא לפי שצא להוסיף פגע צחיטי שלא הזכיר רבינא קאמר הכי: **אמר רב הונא** **אמר רב אסי**. היינו רצ אסי חצרו של רצ כהנא שהיו גדולים י^א דלסצריה דרצ לא היו צריכין אבל רצי אסי לאו היינו רצ אסי דקטן מרצ הונא היה כדלמרי' צהניקין (גיטין נט:) רצי אמי ורצי אסי כהני חשיבי דלרעא דישראל מייקף כייפי ליה לרב הונא:

דייבמא רבי יוסי ברבי יהודה **היא**. תימה דלא משני רוצו של אחד היינו וישט ומאי אחד מיוחד שצסימינים כרצ אלא צר אהצב דלקמן צפ"צ (דף כח.) ושמתא רצנן דרצי יוסי צרצי יהודה פליגי צוושט כמו צקנה: **הגרים שליש ושחט שלישי בו' רב הונא** **אמר רב כשרה**. והא דפסיל רצ הונא לעיל הגרים שליט ושחט שני שליט התם משמיה דרצ אסי והכא משמיה דרצ: שחט

דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחיטה קאמינא דשמענא להו דפליגי לישנא אחרינא אמרי לה אמר רב הונא אמר רב אסי מחלוקת שהגרים שליט ושחט שני שליט דרבי יוסי בר ר' יהודה סבר ימידי דהוא אחצי קנה פגום ורבנן התם מקום שחיטה הכא לאו מקום שחיטה אבל שחט שני שליט והגרים שליט דברי הכל כשרה דהא תנן רובו של אחד כמוהו מתקיף לה רב חסדא מאן לימא לן דדהוא רובא דהתם לאו רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה דלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני לה א"ל רב יוסף אמו כל רובי דעלמא רבי יוסי ברבי יהודה קתני להו אמר ליה אנא רובא דשחיטה קאמינא דשמענא להו דפליגי הגרים שליט ושחט שליט והגרים שליט רב הונא אמר רב כשרה רב יהודה אמר רב יטרפה רב הונא אמר רב כשרה כי נפקא חיותא בשחיטה קא נפקא רב יהודה אמר רב טרפה בעינן רובא בשחיטה וליכא שחט שליט והגרים שליט ושחט שליט רב יהודה אמר רב יכשרה אתו שיילוה לרב הונא אמר להו טרפה שמע רב יהודה איקפד אמר טריפנא ומכשר ומכשרנא טריף אמר רב הונא שפיר קא מיקפד חדא איהו שמיע ליה מיניה דרב ואנא לא שמיע לי ועוד האייכא רובא בשחיטה א"ל רב חסדא לא תהדר כך דא"כ

הגרמה דמיעוטא נמי כפגימה צעלמא הוא וכי מוסיף עליה ושחט רוצא לא מיפסלא ומיהו הכא בתוספת כל שהו לא סגי ליה דלא מנטרפא הגרמה לאכשורי לשחיטה הואיל ולא מקום שחיטה הוא: **ורצנן הסס**. ההוא פגס במקום שחיטה הוא וכיון דאין טרפות צקנה עד שתפסק רוצא כדלמרינן צאלו טרפות (לקמן דף מה.) חזינן לה כמי שלא נפגימה ואע"ג די נפקא ליה חיותא לאו כוליה רוצא צשחיטה נפקא כוליה חיותא אבל הגרמה לאו שחיטה הוא ולא מקום שחיטה הוא וכי נפקא חיותא צרוב הראשון של סימן צפסולא נפק דשלא צמקום שחיטה הואי פלגא דמיפק חיותא: **דהא סנן**. צפ' צ' (לקמן דף סו.) **רובו של אחד כמוהו**. ואם לא שחט אלא רוב הסימן והלך לו כשרה אלמא רוצא ככולה. ולענין הגרמה נמי הא אכשר צרובו ומתני' דקתני מלא החוט על פני כולה למעוטי הגרים שליט תחלה קאתי ולא למעוטי היכא דהגרמה צסוף: **אנא רוצא דשחיטה קאמינא**. כל תנא דאילי צשחיטה צצר רוצא קאמינא דרצי יוסי בר' יהודה היא ולא רצנן דהא שמעינן להו דפליגי צה ואמרי דלא אזלינן צשחיטה צצר רוצא: **מיפק חיותא**. שליט אלמנצי צרוב סימן הוא: ה"ג **רצ יהודה אמר רצ טרפה צעינן רוצא צשחיטה** ולא גרסינן **כי נפקא חיותא צעינן רוצא צשחיטה**. דהא רצ יהודה לאו צמיפק חיותא תלי טעמא דקאמר צסיפא שחט שליט והגרים שליט ושחט שליט כשרה הואיל ורוצא צשחיטה ואף על גב דרוצא קמא דהוא מיפק חיותא לאו צשחיטה הוא: **אסו שנילוה לרב הונא אמר להו טרפה**. מוצצרא דנפשיה אמרה ולאו משמיה דרצ מדלא קאמר להו הכי קאמר רצ טרפה ורצ יהודה אמרה משמיה דרצ: דא"כ

עין משפט ור מצה

קלה א מיי פ"א מהל' שחיטה הל"ז ופ"ג שס הל"ב סמג עשין סג טוש"ע יו"ד ס"י כ פט"ו א: קלב ב ג ד מיי פ"ג מהל' שחיטה הל"ג ועיין צכ"מ סמג עשין סג טוש"ע יו"ד ס"י כד סעיף יג:

לעזי רש"י

דקנייז"ר (דיקנייזי"ר).רן. לקרע לגורים.

מוסף רש"י

לא חילק. דרבנן דמלרינן לחלק הסומן, ושמינן לחלק כל הטבעת ושמינן על פני כולו, ולא בילק. לר' יוסי שמחביד הסומן שחוק קאת בתוך הטבעת והשאר חזן לטבעת (סנהדרין צח: ע"ש). רובו של אחד. של כל אחד ואחד (קטן כד.).

רבינו גרשום (המשך)

ושמאל מטבעת גדולה ולמעלה שהוא משפויי כובע ולמטה עליה א"ר יורא משמיה דרב נחמן (אמר) מוגרמת כשרה ואותה מוגרמת מכשיר ר' חנינא בן אנטיגנוס כדאמרן דמוגרמ דר' יוסי בר' יהודה כשרה לר' חנינא בן אנטיגנוס בשחט שני והגרים שליט. כלומר שחט שני שליט בטבעת גדולה והגרים שליט חזן לטבעת כלפי הראש: דכי נפקא חיותא בעינן רובה בשחיטה וכו'. כלומר והכא בשליט אמצע נפקא חיותא וליכא רובא בשחיטה: דר' יוסי ב"ר יהודה סבר מידי דהוא אחצי קנה פגום כלומר אם היה חצי קנה פגום והוסיף עליו כל שהוא שחיטה כשרה דע"פ שפסול היה בתחילה כשרה: ורבנן התם מקום שחיטה. כלומר מה דאמרין חצי אחצי קנה פגום כלומר אם נפצע נפקא חיותא וליכא רובא דהתם כר'. כלומר לר' יוסי בר' יהודה רובו של אחד כמוהו רבנן דשמעינן להו דפליגי דלר' יהודה רובו ככולו כדאשכחן בטבעת גדולה ולא לרבנן דכי נפקא חיותא בשחיטה קא נפקא כלומר באמצע שחיטה ובאמצע היתה הכשר שחיטה: התם מ"ט קא מכשרת בהגרים שליט ושחט שליט והגרים